

परिवार : मातृभाषानी पाठशाळा

डॉ. प्रशांत पटेल

ऐसोसियेट प्रोफेसर,

बिल्डिंग्स युनिवर्सिटी, गांधीनगर

Email: prashantpatel3186@yahoo.com

Received : 20-04-2020

Published Online : July, 2020

Accepted : 16-05-2020

थोडां वर्षां पडेलां श्रीनगरमां साउत्रीस ऐक जेटला द्दिवस रोकवानुं थयेलुं. त्त्यारे ज़ोर्ष शकायुं के त्त्यांनी मूण भाषा कश्मीरी सरस रीते वांगी-लषी-बोलनारा भाषको हवे त्त्यां नथी रह्या. ऐक जमानामां ज्ञान, विद्वत्ता माटे ज़ाशीतुं कश्मीर आवुं केम बन्युं हशे ते विशे मनमां अनेक वातो ठिठवा लागी. आ पछीथी त्त्यांना स्थानिक मित्रो साथे यर्था थया करती अने धीमेधीमे ज्याल आवतो गयो के मूण भाषाथी दूर हटीने विश्व साथे ताल मेणववा मथती काश्मीरी प्रज्ञानी अंग्रेज भाषा पाछणनी आंधणी द्दोडना कारणे पोतानी मातृभाषा साथे केटकेटलुं गुमाव्युं छे ते लुं ज़ोर्ष-समज शकतो हतो. अंग्रेज भाषा भाषीग़ाणीने त्तैयार थयेली त्त्यांनी व्यक्ति कश्मीरी भाषा बोलतां, वांग्यतां, लषतां भयकाय छे. जे थोडा पछ भाषको आ भाषा बोली शके छे ते पाछा सारी रीते वांगी, लषी शकता नथी. ऐटले ऐवुं कही शकाय के कश्मीरी भाषाऐ काश्मीरमांथी लिपि स्वरूपे पछ संपूर्णरूपे विदाय लर्ष लीधी छे. ऐक भाषा जवाथी प्रदेश पर, त्त्यांना लोको पर केवी असर वर्ताती ह्योय छे तेनुं काश्मीर ऐक उत्तम उदाहरण छे. मात्र कश्मीरी ज नर्ही पछ विश्वनी अनेक भाषाओ आ काणना गर्भमां प्रज्ञानी सजगता न ह्योवाने कारणे अने हदलाता समयना आंधणा अनुसरणने कारणे लुप्त थर्ष गर्ष छे अने घषी भाषाओ लुप्त थवाने आरे छे. आ भाषा लुप्त थवानां अनेक परिभणो कारणभूत ह्योर्ष शके, जेमांथी ऐक ठिडीने आंभे वणगे छे ते ऐ के व्यक्ति स्मार्ट बनवा माटे, सङ्ग देभावा माटे, कोर्षने आंजवा माटे अंग्रेज भाषा तरङ्ग आंधणी द्दोड करी रह्यो छे. आपणे नवीन जगत साथे ताणो मेणववो हशे तो अंग्रेज भाषामां ज शिक्षण, केणवषी लेवी पडशे तेवी गेरसमजे आपणने, आपणा विचारोने केद करी दीधा छे. कश्मीरी प्रज्ञ पछ आवी ज गेरसमजनो लयंकर शिकार बनी छे. परिणामे त्त्यांना जूज लोको ऐ स्वीकारे छे के काश्मीरनी जे मूण संस्कृति हती, तेनी जे लव्यता, द्दिव्यता हती ते धीमेधीमे करीने नाश पामी छे. भाषा जवाथी त्त्यांनी संस्कृति गर्ष, सत्यता गर्ष, साथे ज़वनभूत्यो गयां अने परिणामे ऐक ऐवी प्रज्ञ, ऐवा वर्ग, ऐवा भाषको रही गया अने नवी पेढी आवी जे पोताना देश, वतन, भूमिना मान-सन्मानना भावथी तद्वन विमुभ रही गर्ष. जे भूमिमां रडे ते भूमिना नर्ही पछ अन्य भूमिनां गुणगान गाय तेवा संस्कारो आजनी पेढीमां विकसित थता ज़ोर्ष शकाय छे. पोतानी साथी संस्कृति, भरी सत्त्याथी दूर याली गयेली त्त्यांनी प्रज्ञ साथे आजे नातो नथी केणवी शकातो

કે તે પ્રજા આ નાતો કેળવવા પણ નથી માગતી તેના મૂળમાં અનેક વાતો છે. તેમાંથી એક માતૃભાષાનું લુપ્ત થવું તે પણ ગણી જ શકાય.

એક ભાષા લુપ્ત થવાથી માનવજાત સાથે જોડાયેલું કેટકેટલું નાશ પામતું હોય છે તે આપણે સમજી-જાણી શકીએ છીએ. કેમ કે, ભાષાનો સીધો સંબંધ માણસ સાથે છે. ભાષાનો નાશ થવો એટલે માણસજાત સાથે જોડાયેલાં વ્યાપક પરિબળોનો પણ નાશ થવો. એટલે જગતની જે ભાષાઓ લુપ્ત થવાના આરે છે તેમનું રક્ષણ-સંવર્ધન થાય તે અતિ આવશ્યક બાબત છે. પણ આ રક્ષણ કોણ કરી શકે તે પણ વિચારણીય મુદ્દો છે. સરકાર તેની સરકારી યોજનાઓ પ્રમાણે તે કામ કરતી હોય છે. શિક્ષકો, અભ્યાસીઓ પોતાનાં રસ-રુચિ પ્રમાણે પણ તે કામ કરતા રહે છે. અનેક પ્રાઈવેટ સંસ્થાનો પણ માતૃભાષા રક્ષણ-સંવર્ધનનું કામ કરે જ છે. પણ કાળક્રમે તે નાશ નહીં પામે તેવું કોઈ કહી શકતું નથી. પરંતુ જે તે ભાષાના ભાષકો સામૂહિક રીતે પોતાની માતૃભાષા પ્રત્યે સત્માન થાય તો તે ભાષા લાંબો સમય સુધી બોલાતી, લખાતી ને જીવિત રહી શકે તેમાં લેશમાત્ર શંકા નથી.

વ્યક્તિના ઘડતરમાં માતૃભાષાનું ખૂબ મહત્ત્વ રહેલું છે. એટલે તેનું શિક્ષણ પણ માતૃભાષામાં થાય તે અત્યંત જરૂરી છે. માતાના ગર્ભમાંથી જ જે ભાષા વ્યક્તિને મળે છે તે જ તેનું ઉત્તમ રીતે માનસિક, સામાજિક ઘડતર કરી શકે છે. કહેવાય છે કે, બાળક જન્મે તે પૂર્વે જ માતાના ગર્ભમાંથી જ ભાષા શીખવા માંડે છે. જન્મ બાદ તે ભાષા દ્વારા તેનો માનસિક પિંડ ઘડાતો રહે છે. માતૃભાષાના સંસ્કાર ગર્ભમાંથી જ મળવાને કારણે બાળકમાં સહજ અન્ય ભાષા કરતાં ત્વરિત માતૃભાષાના શબ્દોને આત્મસાત્ કરવાની શક્તિ વધુ કેળવાય છે. એટલે બાળક જેટલી સારી અને ઝડપી રીતે પોતાની માતૃભાષામાં શીખી શકે તેટલું અંગ્રેજી ભાષામાં નથી શીખી શકતું. આપણે ત્યાં કહેવત પણ છે ‘માની ગરજ કોઈથી ના સરે’ ગુજરાતી એ આપણી મા છે અને તેમાંથી આપણે જે પ્રાપ્ત કરી શકીએ તે અંગ્રેજીથી નથી પામી શકવાના. અનેક સંશોધનોએ સાબિત કર્યું છે કે જે પરિણામ, સમજ પોતાની માતૃભાષા આપી શકે તે અંગ્રેજી ભાષા નહીં આપી શકે. આ વાસ્તવિકતા હોવા છતાંય આપણે ત્યાં ઘણા સમયથી બાળકને અંગ્રેજી ભાષામાં શિક્ષણ આપવાની એક આંધળી દોડ ચાલી રહી છે. પેટે પાટા બાંધીને પણ માતાપિતા સંતાનને અંગ્રેજી માધ્યમમાં ભણાવવામાં તલપાપડ થઈ રહ્યા છે. આજના સમય અને સ્થિતિ પ્રમાણે તો અંગ્રેજી ભાષા સામાજિક, પારિવારિક સ્ટેટસ બનતી જાય છે. પોતાનું બાળક શહેરની ઉત્તમોત્તમ અંગ્રેજી માધ્યમની શાળામાં ભણે; તેને તેમાં જ એડ્મિશન મળે તેવાં સ્વપ્નો જેમણે પોતાનું શિક્ષણ માતૃભાષામાં લીધું છે તેવા શિક્ષકો, અધ્યાપકો, ઓફિસર થનાર વ્યક્તિઓ સેવે છે. બાળકને કેમ નામાંકિત, ઊંચી ફીવાળી અંગ્રેજી શાળામાં મૂકવું જોઈએ તેની સફાઈ આપતાં તેઓ કેહે છે કે આવી

શાળાઓમાં સમાજના, ગામના નામાંકિત ડોક્ટર, વકીલ, બિઝનેસમેનનાં બાળકો ભણે છે, એટલે તેમના ઉછેરના સંસ્કારો સાથે આપણું બાળક પણ રહે તો તે કક્ષાના, તેવા આપણું બાળક પણ વિચાર કરી શકે. બાળકનું સંપૂર્ણ ઘડતર આવી જ કોઈ શાળામાં અને આવા જ પરિસરમાં થશે તેવી એક ભ્રામક સમજ આજનાં માતાપિતા, પરિવારના મનમાં ઘર કરી ગઈ છે. પરિણામે પેટે પાટા બાંધીને પણ, ટૂંકો પગાર પ્રાપ્ત કરનાર વ્યક્તિ પોતાના સંતાનને અંગ્રેજી માધ્યમમાં ભણાવી રહ્યો છે. જેનું પરિણામ પેલી કહેવત સમુ છે, ‘બાવાના બેય બગડ્યા.’ - નથી તો તે બાળકમાં ગુજરાતીનો વિકાસ થતો કે નથી અંગ્રેજીનો. મેં જોયું છે કે અંગ્રેજી માધ્યમમાં અભ્યાસ કરનાર બાળક સાતમા ધોરણમાં આવીને પણ જન્મજાત માતૃભાષા બોલતો હોવા છતાંય તે બસ પર ગુજરાતીમાં લખેલા બોર્ડ પરનું નામ વાંચી શકતો નથી. પરિણામે જે ભાષા તેને જન્મજાત મળી છે તેનાથી તે દૂર જતો જાય છે. ઘર, પરિવારમાં સંતાન અંગ્રેજી માધ્યમમાં ભણે છે માટે ઘરમાં પણ અંગ્રેજી જ બોલવું તેવો એક પ્રવાહ ચાલી રહ્યો છે. પરિણામે, ખૂબ ઓછું ભણેલાં માતાપિતા પણ ખોટા અંગ્રેજી ઉચ્ચારો, શબ્દોથી પોતાના સંતાનને ખોટું અંગ્રેજી પીરસી રહ્યાં છે.

હવે તો ગામડાંઓમાં પણ અંગ્રેજી શિક્ષણ આપતી સંસ્થાઓ ચાલુ થઈ. મેં તો એવા પરિવારો જોયા છે કે એક પણ ચોપડી શિક્ષણ નથી પામ્યાં તેવાં માતાપિતા પોતાના સંતાનને અંગ્રેજી સ્કૂલમાં ગામડેથી બસો અને મારુતિ વાનમાં મોટામોટા થેલા ભરીભરીને મોકલી રહ્યાં છે. આવી શાળાઓમાં અંગ્રેજી ભાષાનું શિક્ષણ કેવું અપાતું હશે તે તો વિચારણીય પ્રશ્ન છે જ. આવું હોવા છતાંય એક વાત તો સ્વીકારવી જ પડશે કે માતૃભાષામાં શિક્ષણ કરતાં અંગ્રેજી ભાષામાં શિક્ષણ લેનારની સંખ્યામાં દિનપ્રતિદિન વધારો થઈ રહ્યો છે. અનેક વ્યક્તિ, સંસ્થાઓના સામૂહિક પ્રયાસો છતાંય અંગ્રેજી શિક્ષણ તરફની દોડને ઓછી નથી કરી શકાતી, ત્યારે પરિવારમાંથી જ માતૃભાષાનું સિંચન થાય તેવા સામૂહિક પ્રયાસો સરકાર, સંસ્થાઓ, શિક્ષકો, શિક્ષણવિદો વડે થતા રહે તે આવકાર્ય અને અનિવાર્ય છે. માતૃભાષાનું શિક્ષણ તો માતૃભાષામાં અભ્યાસ કરાવતી સંસ્થાઓ આપે છે જ. પણ બાળકના ઘડતરમાં પરિવારની ખૂબ મોટી ભૂમિકા હોય છે. પરિવાર તો સંતાનમાં માતૃભાષાની મહેક ફેલાવવાનું પ્રમુખ સ્થાન છે. જો આરંભથી જ બાળકમાં માતૃભાષાના સંસ્કારોનું સિંચન કરવામાં આવે તો બાળકમાં તેની લાંબો સમય સુધી અસર રહેતી હોય છે. જેનાં સારાં પરિણામો મળી શકે છે. પરિવારમાં રહી, ઊંઘરી માતૃભાષા સાથે ઉત્તમ શિક્ષણ પામીને દેશ-વિદેશમાં માનસન્માન, મેળવનાર અનેક વ્યક્તિઓનાં ઉદાહરણો આપણી સામે છે.

પહેલાંના સમયમાં ખાસ કરીને ગવાતાં પ્રભાતિયાં, સ-પરિવાર ઘરમાં થતી પ્રાર્થના, ધૂન, વડીલો વડે ગવાતાં લોકગીતો અને કહેવાતી લોકવાર્તાઓ, ટૂંકાઓથી આપણા સૌનો પિંડ સારી રીતે ઘડાયો અને પોષાયો છે. પણ આજે

परिवारમાં આમાંનું ઘણું બધું લુપ્ત થવા લાગ્યું છે. આપણી સંયુક્ત કુટુંબ વ્યવસ્થામાં બાળકનું સરસ મજાનું ઘડતર થતું. આજના સમયમાં આ કુટુંબનો ખ્યાલ તૂટ્યો છે અને વ્યક્તિ એકલવાયો બન્યો છે. જેથી પણ બાળકનું ભાષાઘડતર રુંધાયું છે. બાળકમાં માતાપિતા સાચા અર્થમાં જો પોતાના સંતાનનું યોગ્ય ઘડતર અને તેને વિકસિત કરવા ચાહતાં હોય તો તેમણે સભાન બનીને જ બાળક સાથે, બાળક સામે માતૃભાષાનો સેતુબંધ રચવો પડશે. પોતાનું બાળક ગુજરાતી પ્રત્યે આસક્ત બને તેવા અવનવા પ્રયોગો પરિવારે અપનાવવા પડશે. આપણી પાસે આપણી ભાષાનાં બાળગીતો, બાળવાતાઓનો ભવ્ય ખજાનો પડેલો છે. નાનપણથી આ કથાઓ, ગીતો ઉત્તમ ગાન સાથે, પઠન સાથે બાળકને પીરસવામાં આવે તો તે ભાષા, શબ્દોની બાળકના ચિત્ત પર પરિણામગામી અસર પડવાની તે વાત નક્કી. લોકગીતોના સંગીતની અસર લાંબા સમય સુધી આપણામાં રહેતી હોય છે. પરિણામે સંગીત સાથે આવતો પેલો માતૃભાષાનો શબ્દ પણ ચિત્તમાં જડાઈ જાય છે. આ ગીતો, કથાઓ, ટૂંકાઓથી બાળકમાં માતૃભાષા પ્રત્યે આકર્ષણ તો જન્મે જ જન્મે છે; પણ સાથેસાથે તેનું ભાષાભંડોળ પણ સમૃદ્ધ બને છે. આ પ્રકારનું સુંદર વાતાવરણ જો રચાતું જાય તો તેનાં બીજાં સારાં પરિણામો પણ સાંપડે છે. મારો એક અનુભવ એવો પણ રહ્યો છે કે માતૃભાષામાં શિક્ષણ મેળવનાર વિદ્યાર્થી તેનાં વાણી, વર્તન અને વ્યવહારથી નોખો પડે છે. શું કરવું, શું ન કરવું તેની સમજ તેનામાં વિશેષરૂપે પ્રગટે છે. તેના મૂળમાં માતૃભાષાના સંસ્કારો રહેલા છે. માતૃભાષા તે કેવળ વ્યવહાર માટે જ નહીં પરંતુ સમજ અને સંસ્કાર માટે પણ અનિવાર્ય છે. માટે પરિવારમાંથી જ તેનું શિક્ષણ ઉત્તમ રીતે આપવામાં આવે તો એક પરિવાર પણ બાળક માટે શ્રેષ્ઠ પાઠશાળા પુરવાર થઈ શકે છે.

तेजस्वी बालक : तेजस्वी भारत